

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 18 martie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2019, în privința inculpatului

Șoltoianu Alexandru XXXXXX.

instanța de fond:

Termenul de examinare,

05.11.2018 – 18.03.2019,

instanța de apel:

02.05.2019 – 28.05.2019,

instanța de recurs:

23.07.2019 – 02.10.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 18 martie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Șoltoianu Alexandru a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 25.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că Șoltoianu A. *se învinuiește* că într-o perioadă nedeterminată de timp și până la 10 august 2018, urmărind scopul întrebuițării drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora, a procurat pentru consum personal, de la diferite persoane, inclusiv de la Mihailov E., droguri etnobotanice și analogi ai acestor substanțe pentru consum personal.

Inclusiv la 10 august 2018, aproximativ ora 23.20, Șoltoianu A., acționând în scopul întrebuințării drogurilor, în urma unei înțelegeri prealabile, aflându-se în XXXXXX XXX, XXXXXX, a procurat de la Mihailov E. două pachetele cu droguri contra sumei de 1100 lei.

Astfel, la 10 august 2018, ora 23.50, în cadrul efectuării percheziției corporale a lui Șoltoianu A., la acesta s-a depistat și ridicat un pachetel improvizat din folie de staniol în care se afla substanță cu aspect de cristale și praf de culoare albă și un pachetel din polimer de tip zip-lock înfășurat cu bandă adezivă în care se afla substanță cu aspect de cristale și praf de culoare alb gălbuie, procurat de la Mihailov E.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4031 din 12.10.2018, prin examinarea cu ajutorul cromatografiei gazoase, conform CPT 6.1-10 Examinarea drogurilor prin metoda GC/MS, s-a stabilit că substanța solidă cu aspect de cristale de culoare crem din pachetul din polimer de tip zip-lock ridicat la 10.08.2018, în cadrul percheziției corporale a lui Șoltoianu A., reprezintă MDMA, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope.

Cantitatea substanței psihotrope – MDMA constituie 1,017 gr.

Substanța solidă cu aspect de cristale de culoare albă din interiorul foliei de staniol, ridicată în aceleași circumstanțe, reprezintă substanța stupefiantă PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante.

Cantitatea substanței stupefiante – PVP constituie 0,066 gr.

Cantitatea substanței stupefiante procurate, transportate și păstrate fără scop de înstrăinare, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă proporții mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, că probele administrate îi dovedesc integral vina, urmând a-i fi încadrate acțiunile în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca circulația ilegală a drogurilor, fără scop de înstrăinare, adică procurarea, transportarea și păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Astfel, instanța a constatat că la 10 august 2018, aproximativ ora 23.20, Șoltoianu A., acționând în scopul întrebuințării drogurilor, în urma unei înțelegeri prealabile, aflându-se în XXXXXX, XXXXXX, XXX, a procurat de la Mihailov E. două pachetele cu droguri contra sumei de 1100 lei, primul – din folie de staniol în care se afla substanță cu aspect de cristale și praf de culoare albă, iar al doilea - din polimer, de tip zip-lock, înfășurat cu bandă adezivă, în care se afla substanță cu aspect de cristale și praf de culoare alb gălbuie.

În urma investigațiilor realizate și potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4031 din 12.10.2018, s-a stabilit că substanța solidă cu aspect de cristale de culoare crem din pachetul din polimer de tip zip-lock ridicat la 10.08.2018, în cadrul percheziției corporale a lui Șoltoianu A., reprezintă MDMA, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope.

Cantitatea substanței psihotrope – MDMA constituie 1,017 gr.

Substanța solidă cu aspect de cristale de culoare albă din interiorul foliei de staniol, ridicată în aceleași circumstanțe, reprezintă substanța stupefiantă PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante.

Cantitatea substanței stupefiante – PVP constituie 0,066 gr.

Cantitatea substanței stupefiante procurate, transportate și păstrate fără scop de înstrăinare, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă proporții mari.

La fel, instanța a statuat că, conform art. 227 alin. (2) pct. 5), (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Dispozițiile art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, prescriu că, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.

Potrivit art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor. În acest caz, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată este obligată să remită instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară materialele necesare efectuării expertizei judiciare. Raportul de expertiză judiciară întocmit la cererea părților se prezintă de către parte organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată, se anexează la materialele cauzei penale și urmează a fi apreciat în coroborare cu alte probe. În cazul în care, reieșind din concluziile formulate de experți în rapoartele de expertiză anterioare, se constată inoportunitatea dispunerii expertizei judiciare solicitate de către părți, iar efectuarea unei alte expertize va condiționa tergiversarea procesului penal, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată respinge cererea părților.

Astfel, nu au fost constatate circumstanțe în care inculpatul a solicitat efectuarea expertizei, lipsind temeiuri de a încasa din contul acestuia cheltuielile suportate de către organul de urmărire penală la dispunerea și efectuarea expertizei.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica, Ina Mahu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care de la inculpat să fie încasate cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei.

Apelanta a invocat că, conform art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Or, obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, deoarece săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, iar obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli. La fel, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, conform prevederilor art. 229 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Potrivit art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Dispozițiile art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, prescriu că, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.

Conform art. 2 al legii invocate, ordonator al expertizei judiciare este organul de urmărire penală, instanța de judecată sau un alt participant al unui proces derulat conform legislației de procedură civilă, penală sau contravențională, care are dreptul de a dispune sau de a solicita în mod independent efectuarea unei expertize judiciare.

Astfel, rapoartele de expertiză judiciară au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea stabilirii dacă substanțele depistate la inculpat se atribuie la categoria substanțelor narcotice sau psihotrope, în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpat, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina acuzării.

Prin urmare, cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar care sunt trecute în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, fiind acțiuni ce țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoare.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 Cod de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat.

Ori, efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli. La fel, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, instanțele just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, cheltuielile pentru efectuarea expertizei chimice urmează a fi făcută din contul mijloacelor bugetului de stat, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării.

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. **5.** din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare și altor cheltuieli.

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu

propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 18 martie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2019, în privința inculpatului Șoltoianu Alexandru XXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 octombrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun